

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי דניאל מושיץ ז"ל

בן חנה ומשה-אליעזר

נולד בלונדון

בתאריך כ"א באב תשכ"ד, 30/7/1964

התגורר בירושלים

התגייס באפריל 1983

שרת בחטיבת גבעתי

נפל בקרב בלבנון

בתאריך י"ט באדר תשמ"ה, 12/3/1985

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 10 שורה: 1 קבר: 7

הותיר אחריו הורים, שני אחים ושתי אחיות

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן חנה ומשה-אליעזר, נולד ביום כ"א באב תשכ"ד (30.7.1964) בלונדון. דניאל עלה עם הוריו לארץ בשנת 1969, למד בבית-הספר הממלכתי דתי "דוגמה-לבנים" ובישיבה התיכונית "נתיב מאיר" בירושלים. הוא סיים בהצלחה את לימודיו התיכוניים, והצטרף לישיבת "ההסדר" "הר עציון" שבאלון שבות. במסגרת ישיבה זו התגייס דניאל לצה"ל. תקוותו הייתה להמשיך אחרי שישוחרר משירות סדיר וללמוד באוניברסיטה את מקצוע המחשבים. הוא היה חבר בתנועת "בני עקיבא". דניאל ניחן בחוש הומור. הוא היה עדין, יפה-תואר, גבוה, ואהב לשחק כדורסל.

באפריל 1983 התגייס דניאל לצה"ל, ואחרי תקופת אימונים בחטיבת חי"ר הועבר לתעסוקה מבצעית בלבנון. גם בשירותו בצה"ל מיזג דניאל בהרמוניה שני עולמות באישיותו. הוא המשיך ללמוד לימודי קודש, התאמן ביחידתו, ואת שני הדברים עשה בהצטיינות, במסירות ובשלמות נפשית. הוא אהב את הארץ, ובשירות הצבאי ראה מצווה שקיום הארץ תלוי בה. למרות בעיות רפואיות שהיו לו, עמד דניאל על כך שישירות ביחידה קרבית. הוא רצה להוכיח שאפשר להיות בן-תורה, תלמיד ישיבה,

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ולהצטיין בשירות צבאי. בין הכלים שנשא עמו באימונים ובמבצעים היה ספר משניות, שענין בו בכל שעה פנויה. גם בערבים, באוהל, לאור פנס, היה דניאל קורא במשנה לפני שנרדם. גאוותו הייתה על כך שהוא משרת בקו הראשון. בזאת הוכיח למפקפקים, שאפשר לקיים את מצוות לימוד התורה, ובאותה שעה - להגן על המולדת.

דניאל השתדל לשמור על צלם האדם היהודי גם בתנאי הקרב הקשים בלבנון. כשראה את אחד מחבריו קוטף פרי מפרדס בכפר שעברו דרכו, גער בו. כשיצא לסרוק שדות מוקשים בשטחים של אדמה מעובדת, נזהר לא לפגוע בערוגות הירק, כדי שלא יפגע בפרנסתו של חקלאי לבנוני. הייתה בו תמימות, והוא מיעט בדיבור, וכשדיבר הייתה לשונו נקייה, עדינה ומנומסת. דניאל היה יפה נפש אמיתי.

ביום י"ט באדר תשמ"ה (12.3.1985), בהיותו בסיור, נתקל דניאל במארב מחבלים. הוא נפגע ונהרג. בן 20 שנים הוא היה במותו. אחרי שנפל, הועלה דניאל לדרגת רב"ט. הוא הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי בהר הרצל בירושלים.

הוא הניח אחריו הורים, שני אחים ושתי אחיות.

שר הביטחון כתב עליו להוריו: "רב"ט דניאל מושיץ היה חייל מצטיין, שפע חוש הומור, אהוב היה על הכול".

מפקד יחידתו כתב עליו: "דני היה ביום התקרית בסיור מבצעי שגרתי, עת נתקל באש מן המארב שהביאה למותו. מפקדיו וחבריו ליחידה וללימודים ראו בו דמות של לוחם, המצליח לשלב את היותו בן-תורה עם המחויבות הלאומית לשרת את ארצו, וזאת על אף הקשיים הכרוכים בכך. דני ראה בשירותו הצבאי מצווה שאותה השתדל למלא בצורה הטובה ביותר, כשאר המצוות שבין אדם למקום ובין אדם לחבריו, מצוות שהיה חרד לקיימן, וכל זאת תוך חשש שלא יגרום חלילה לחילול השם. ככל חיילי ישיבות 'ההסדר' היה מטובי הלוחמים, חבר לנשק, הנערץ על כל העובדים איתו".

מושיץ, דניאל-ישראל-אריה

בן חנה ומשה-אליעזר, נולד ביום כ"א באב תשכ"ד (30.7.1964) בלונדון. דניאל עלה עם הוריו לארץ בשנת 1969, למד בבית-הספר הממלכתי דתי "דוגמה-לבנים" ובישיבה התיכונית "נתיב מאיר" בירושלים. הוא סיים בהצלחה את לימודיו התיכוניים, והצטרף לישיבת "ההסדר" "הר עציון" שבאלון שבות. במסגרת ישיבה זו התגייס דניאל לצה"ל. תקוותו הייתה להמשיך אחרי שישוחרר משירות סדיר וללמוד באוניברסיטה את מקצוע

המחשבים. הוא היה חבר בתנועת "בני עקיבא". דניאל ניהן בחוש הומור. הוא היה עדין, יפה-תואר, גבוה, ואהב לשחק כדורסל.

באפריל 1983 התגייס דניאל לצה"ל, ואחרי תקופת אימונים בחטיבת חי"ר הועבר לתעסוקה מבצעית בלבנון. גם בשירותו בצה"ל מיזג דניאל בהרמוניה שני עולמות באישיותו. הוא המשיך ללמוד לימודי קודש, התאמן ביחידתו, ואת שני הדברים עשה בהצטיינות, במסירות ובשלמות נפשית. הוא אהב את הארץ, ובשירות הצבאי ראה מצווה שקיום הארץ תלוי בה. למרות בעיות רפואיות שהיו לו, עמד דניאל על כך שישירת ביחידה קרבית. הוא רצה להוכיח שאפשר להיות בן-תורה, תלמיד ישיבה, ולהצטיין בשירות צבאי. בין הכלים שנשא עמו באימונים ובמבצעים היה ספר משניות, שעיון בו בכל שעה פנויה. גם בערבים, באוהל, לאור פנס, היה דניאל קורא במשנה לפני שנרדם. גאוותו הייתה על כך שהוא משרת בקו הראשון. בזאת הוכיח למפקדים, שאפשר לקיים את מצוות לימוד התורה, ובאותה שעה - להגן על המולדת.

דניאל השתדל לשמור על צלם האדם היהודי גם בתנאי הקרב הקשים בלבנון. כשראה את אחד מחבריו קוטף פרי מפרדס בכפר שעברו דרכו, גער בו. כשיצא לסרוק שדות מוקשים בשטחים של אדמה מעובדת, נזהר לא לפגוע בערוגות הירק, כדי שלא יפגע בפרנסתו של חקלאי לבנוני. הייתה בו תמימות, והוא מיעט בדיבור, וכשדיבר הייתה לשונו נקייה, עדינה ומנומסת. דניאל היה יפה נפש אמיתי.

ביום י"ט באדר תשמ"ה (12.3.1985), בהיותו בסיור, נתקל דניאל במארב מחבלים. הוא נפגע ונהרג. בן 20 שנים הוא היה במותו. אחרי שנפל, הועלה דניאל לדרגת רב"ט. הוא הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי בהר הרצל בירושלים.

הוא הניח אחריו הורים, שני אחים ושתי אחיות.

שר הביטחון כתב עליו להוריו: "רב"ט דניאל מושיץ היה חייל מצטיין, שפע חוש הומור, אהוב היה על הכול".

מפקד יחידתו כתב עליו: "דני היה ביום התקרית בסיור מבצעי שגרתי, עת נתקל באש מן המארב שהביאה למותו. מפקדיו וחבריו ליחידה וללימודים ראו בו דמות של לוחם, המצליח לשלב את היותו בן-תורה עם המחויבות הלאומית לשרת את ארצו, וזאת על אף הקשיים הכרוכים בכך. דני ראה בשירותו הצבאי מצווה שאותה השתדל למלא בצורה הטובה ביותר, כשאר המצוות שבין אדם למקום ובין

אדם לחבריו, מצוות שהיה חרד לקיימן, וכל זאת תוך חשש שלא יגרום חלילה לחילול השם. ככל היילי ישיבות 'ההסדר' היה מטובי הלוחמים, חבר לנשק, הנערץ על כל העובדים איתו".

plein

בנפולא אבד לאבד את ארץ ישראל ולא חזרה ישראל
 והלויים ברחו ונחש אצלם כמצוה לאבד ארץ ישראל.
 הוא הוציאם למסירתם גבולות כחיים קיבו
 אמרם הוציאנו הוציאנו הקדש. הוא לאבד
 הוציא לקים את שני המצוות - החוקות המבד
 שיהיה - האמת הקנה על עם ישראל ואילו עשנה
 לקדש על ארץ ישראל. הוא שאל לחוקות
 לאבד לחוקת קדש בחיוב ושיבה - בן יורה
 וקדש חיל האמת חסד. חסדו ספרו וקדש שאל
 וכל א יקדש חסד בין ארצות אא חסד החסד

אלה אינני קהל. הם מוזגים הצבאים הוא אחד
נא ספר נשנים קטן שם יתקן פניו יאל אלה בא
לפי שדוק אשון למה באלה לאי הפנים.
פניאל אלה הישגת ההסדר - הי - צבאון - שפאק צבאון - אלאן אלה

בנימל שאל אהד לאמר ולצדק האמאנאל בדיני יתקנאל.
אלהם אל היחיד הצבאית אלהם לחבר אל הצבא

פנימל ממשל אהן אל צבא אהן אהן
מפני יחיד אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן
הוא אהן אהן אהן - הוא אהן אהן אהן אהן אהן אהן
בנימל האמאנאל בדיני ספיר אהן אהן אהן אהן אהן אהן

אחלה אל הדינאל בשגות האמאנאל בשגות אהן אהן אהן אהן אהן אהן

הוא אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן
אחלה אל אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן
אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן

בנימל אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן
אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן
אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן

"! To see him was to love him"

(אחלה אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן)

אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן

אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן

אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן

אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן
אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן

אהן
אהן אהן אהן